

טובה דרוו ז"ל

טובה ! יקרת לי מאד בחייך, ועד כמה ? ידעתי רק במותך.

הרגשה של חלל ריק, מסבירה אך במעט את הרגשתי, ומילים נוספות אין. כי אף אחד מאוהביך ומוקיריך כמוני לא ציפה לכך, כי אילו רק היה איזשהו רמז לכך, את יודעת שלא היינו משים ממך.

אפילו אם אומרים לנו שמתת כצדיקה, בשבת הגדולה שלפני חג פסח, אותנו זה לא מנחם. אנחנו שרצינו לראות אותך עוד כמה שנים טובות אתנו, נותרנו ילדים יתומים טרם עת.

ידעת לאהוב מאוד, או לשנוא מאוד, לא היו אצלך פשרות לא היה משהו באמצע ואני שזכיתי להיות שייכת למחנה הראשון, וזכיתי באהבתך, יודעת להעיד שנתת את כולך, היית עבורי כמו באר מים חיים למרות גילך.

צלילות דעתך, חוכמתך, וזכרוןך הבהיר, יכולים להוות קנאה לכל אחד בגילך. ומכיון שהוא רך בשנים, ומכיון שאילו יכול היה, גם הוא היה בא להפרד ממך אדבר בשמו ואספר לך, שגם ישי שקראת לו : "אהוב שלי" נשאר המום, כשסיפרתי לו שאת אינך. זה היה בשבילו כל כך בלתי אפשרי, שהוא שאל רצה לדעת לאחר רגע של מחשבה, למה הפכת ? כי זה לא יתכן שכך פתאום אינך, בודאי הפכת למשהו אחר!

תמיד כשטילנו והגענו קרוב אל דירתך, רצה ללכת לסבתא טובה כי היחס היה כל כך אוהב והשמחה שהבעת שהגענו לבקרך, והמילים שהדהדו באוזני תמיד בלכתי ממך. "תבואי! רק לראות אותך!!"

ובמילים אלה נפרדת ממני לתמיד, ביום חמישי בערב ביקרתי אצלך, ואילו רק ידעתי שזו הפעם האחרונה לא הייתי דוחה את ביקורי אצלך ליום שבת בבוקר שבישרו לי שאת אינך.

טובה, אני רוצה כאן לבקש את סליחתך על שבזמן האחרון לא ביקרתי אצלך תכופות אפילו אם הבנת שהייתי עסוקה מאוד ואפילו אם דיברנו בטלפון. אני יודעת כי בבדידותך, מה שחשוב היה לך ביותר היו הביקורים שלי אצלך. ההכנות שלך לפסח, לא העידו על כך שאת הולכת מאיתנו.

"החיילים שלי" אמרת לי ביום חמישי, יש מחר חבילות בשבילם בכולבו. וגם בזמנים שלא יכולת לקנות לעצמך מצרכים, זה לא היה איכפת לך, רק שלחיילים שלך לא יחסר דבר.

ואתמול נודע לי שהספקת עוד מבלי לדעת, להיפרד ביום שישי בערב מאחד החיילים, שגב אהוב ליבך.

טובה, אינני יכולה להיפרד ממך, כי גם בשבילי זה לא יכול להיות שאת אינך, ובכל זאת ברגעים אלה, קבל עם ועדה אני מבטיחה לך, שגם לכאן אבוא לבקרך כפי שביקשת במילותיך האחרונות אלי.

תמי פז.